Un jesuïta que afinava

Per PepMaria el dj., 16/07/2020 - 20:25

Un jesuïta que afinava

En Josep Miralles (1944-2020) ens va deixar inesperadament el dia 27 de juny. Havia nascut el febrer de 1944 a Barcelona, en una família senzilla. Fou un alumne brillant dels Jesuïtes i es va fer jesuïta l'octubre del 1962. En la seva formació com a jesuïta, va estudiar Filosofia, Sociologia i Teologia, mentre vivia en comunitats jesuïtes de barris obrers de Barcelona, a Aranjuez i a París. En aquesta última ciutat, va preparar la tesi doctoral sobre sociologia de la religió.

Fins al final de la seva vida, la seva activitat ha esta marcada per dues tensions fonamentals: la tensió entre creients i no creients i la tensió entre rics i pobres. Aquestes tensions han estat incòmodes per a ell, però l'han forçat a trobar posicions matisades i inclusives. El reconeixement d'una realitat complexa, però últimament bona i oferta a tothom sense condicions, l'han convertit en un jesuïta que afinava.

En Josep va madurar en els anys del Concili Vaticà II (1962-65) i de la Congregació General 32 dels jesuïtes (1975). El Concili va obrir la comprensió de la fe al món modern, habitat per creients de diverses religions i per no creients. La Congregació General 32 va actualitzar la missió dels jesuïtes com la proclamació de la fe unida íntimament al servei de la justícia social. La seva vida intel·lectual, de professor i d'activista va ser marcada per l'afany de trobar, en cada situació personal, en cada cruïlla institucional, en cada moment social, una posició acollidora a l'estil de Jesús de Natzaret.

En concret, va dedicar una gran part de la seva activitat a ESADE (1988-2019), on va ser professor de Ciències Socials, animador del Servei d'Atenció Religiosa i impulsor de documents missionals. Mentre treballava a ESADE, vivia en comunitats de jesuïtes de barris senzills de l'àrea metropolitana de Barcelona. Hi vivia perquè l'hi volien, s'hi trobava bé i ho considerava necessari per compartir amb els pobres la feina de construir una societat més justa. En concret, va estar molts anys vinculat al treball parroquial (catequesi d'infants, de joves i d'adults) al barri de Can Vidalet (L'Hospitalet-Esplugues de Llobregat). Amb aquest mateix esperit, va servir al Patronat d'Oxfam Intermon (president 1994-2010), al Patronat de Migrastudium (president 2003-2020) i al Patronat d'Arrels Fundació. I va ser molts anys actiu al Centre Cristianisme i Justícia dels Jesuïtes de Catalunya.

I ara ¿On va? ¿On està? Preguntes difícils de contestar. En qualsevol cas, està viu en els cors dels que l'hem conegut. Recordar-lo ens farà bé, siguin quines siguin les nostres creences. La tradició cristiana ens invita a creure i esperar que ara en Josep viu en plena intimitat amb la humanitat, amb aquest món de bellesa infinita i amb el Misteri últim de la realitat, que alguns anomenem "Déu".

Però això no és quelcom que saben: és quelcom que creiem i esperem. Les coses que sé, les sé i punt. Les coses que crec i espero alimenten desitjos que creixen al meu interior.

Desitjo que en Josep visqui en plena intimitat amb el món, la humanitat i amb Déu… i en una més gran intimitat amb mi. Per això, quan el recordo, desitjo de tot cor que la seva vida i els seus gestos segueixin il·luminant el meu present.

Desitjo que en Josep segueixi inspirant el present d'aquest país y d'aquest món; el present del barri de Can Vidalet, el present d'organitzacions com Arrels, Intermón, Migrastudium o ESADE. I el present de la Companyia de Jesús on ha viscut 68 anys de la seva vida.

Josep, segueix ajudant-nos a afinar com tu!

.....

"En aquell temps, Jesús digué: "T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho..." (Mt 11, 25-26)

"Quan parlo amb un increient, parlo amb l'increient que porto a dins." Cardenal Carlo Maria Martini, jesuïta
……

· Què li diu el creient a l'increient que portes a dins? I l'increient al creient?

· En tant que honest increient/creient, com vius les relacions amb honestos creients/increients? Què t'ensenyen i què creus que els pots aportar?

· Quines contribucions estàs fent a construir una societat més justa i humana? En què podries afinar més, tant en les formulacions com en l'acció?